

Vladimír Mores

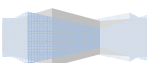
AGENTÚRA

Obsadenie: 2 ženy, 1 muž

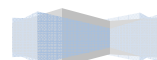
Autorské práva

Autor povoľuje držiteľovi tohto divadelného textu bezplatne použiť toto dielo. Povolený rozsah použitia: naštudovanie a uvedenie hry. Je zakázané dielo zásadne meniť, vydať v tlačenej podobe, uverejniť na internete alebo zverejniť hocijakým iným spôsobom, ako je povolené.

1

DIEVČA: Čauko.
ONA: Dobrý deň. Prajete si?
DIEVČA: Chcem byť herečka.
ONA: Akože vy?
DIEVČA: Akože ja. Nejaký problém?
ONA: Nie, nie, nech sa páči ďalej.
DIEVČA: Počkať, som tu dobre v agentúre...
ONA: Áno, sme agentúra „Movies production sro.“
DIEVČA: A robíte tie bombové seriály, čo dávajú v telke.
ONA: No, áno, nech sa páči sadnite si.
DIEVČA: Supiš, už som sa bála, či som dobre. Tak čo, pôjde to?
ONA: Ako čo?
DIEVČA: Či budem môcť hrať v tom vašom seriáli.
ONA: No, to nezáleží odo mňa, musí si vás pozrieť režisér, vyskúšať váš talent a podobne.
DIEVČA: Nemusím hrať hlavnú rolu. Na začiatok sa uspokojím aj s charakterovou postavou.
ONA: To sa všetko uvidí slečna. Teraz by som vás poprosila o zopár údajov. Takže meno a priezvisko.
DIEVČA: Radomíra Rybárová. Ale všetci ma volajú Radka.
ONA: Áno. Vek?
DIEVČA: Tipnite si.
ONA: No...
DIEVČA: Budem mať devätnásť, o tri týždne. Dobré čo. Nezavoláte už toho režiséra?
ONA: Ešte moment. Aké máte vzdelanie.
DIEVČA: No, absolvovala som strojársku učilište, ale bol to omyl. Prosím vás, viete si ma predstaviť ako sústružníčku, ha, ha.
ONA: Máte nejaké skúsenosti s herectvom alebo s divadlom?
DIEVČA: Áno, hrala som hrdzu.
ONA: Ako prosím?
DIEVČA: Hrdzu.
ONA: Hrdzu?
DIEVČA: Áno, hrdzu na radiátore. Bolo to experimentálne divadlo.
ONA: Ach, áno. Dobre. Teraz môžeme zavolať pána režiséra. (*Ide vedľa.*) Rejžo, je tu nejaká slečna, záujemkyňa...
ON: Hneď prídem.
ONA: Hneď príde. Musíte počkať.
DIEVČA: Ďakujem. (*Pauza.*)
ONA: Nechcete si odložiť?

DIEVČA: Nie, ďakujem. (Pauza.)
ONA: Urobím vám kávu?
DIEVČA: Nie, ďakujem. (Pauza.) Mám trochu trému.
ONA: To je normálne. Nebojte sa.
DIEVČA: Je prísny?
ONA: Režisér? Vôbec. Je veľmi, veľmi ľudský.
DIEVČA: Aha, To je dobre.
(Vchádza režisér.)
ON: Dobrý deň. Prepáčte mal som telefonát s producentom. Krasnohorský, režisér.
DIEVČA: Rybárová Radka, teší ma.
ON: Sadkajte si, slečna Rybárová.
DIEVČA: Ďakujem.
ON: Tak vy by ste chceli hrať v našom seriáli.
DIEVČA: Chcela.
ON: Dobre. (Pauza.) Prejdite sa.
DIEVČA: Ako prosím?
ON: Postavte sa a urobte zopár krokov. – Dobre. Sadkajte si. – Nebojte sa.
DIEVČA: Mám trochu trému.
ON: Ale no. – Dobre. A teraz skúste niečo zahrať.
DIEVČA: A čo?
ON: Pocit. Skúste vyjadriť nejaký pocit, emóciu. (Pauza.)
DIEVČA: (Začne strašne plakať.)
ON: Dobre, ďakujem.
DIEVČA: Prepáčte, ja, môžem ešte raz?
ON: Netreba, slečna Rybárová, bolo to fantastické.
DIEVČA: Naozaj?
ON: Áno. My sa vám ozveme. Ďakujem, dovidenia.
DIEVČA: Aj ja ďakujem, dovidenia .
ONA: Dovidenia. (Dievča odíde.)
ON: Pre nikoho tu nie som. (Odíde.)

